

27 07 2022
getekend

Omgevingsdienst
noordzeekanaalgebied

29 JULI 2022

INGEKOMEN

Aan de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied
Regiebureau

Zienswijze

Betreft: Omgevingsvergunning milieu en bouwen voor het oprichten en in werking hebben van een datacenter aan de Cultuurweg 11 te Middenmeer

Zaaknummer: 10504046

Datum: 27 juli 2022

L.S.

We geven u hierbij voorlopig onze zienswijze op 3 ons inziens cruciale onderdelen uit de ontwerp-omgevings-vergunning voor de bouw door Microsoft van een datacenter op Het Venster in Hollands Kroon. Mogelijk dat wij u daar nog nadere aanvullingen op zullen sturen.

Deze zienswijze betreft de volgende onderdelen uit de ontwerp-omgevingsvergunning:

1. de bouw van het onderstation van 150 kV;
2. de berekening van de stikstofemissies en de daaruit voortvloeiende stikstofdepositie in voor stikstofdepositie gevoelige Natura 2000-gebieden;
3. de gegevens voor de hoeveelheid afvoer van vuil water afkomstig uit aangevoerd drinkwater, in samenhang met de beoogde toepassing van een systeem van directe koeling met buitenlucht.

Op elk van deze drie onderdelen gaan we apart in, waarbij we voor een aantal onderwerpen eindigen met onze conclusies en daarop gebaseerde verzoeken over uw besluitvorming daarover. Deze zijn telkens onder een kopje Verzoek aangegeven.

Hieronder onze zienswijze per onderdeel.

I. De bouw van het onderstation van 150 kV

We hebben we enkele principiële vragen bij de procedure voor het opnemen van het onderstation in de ontwerp-omgevingsvergunning. Die betreffen:

- A. de claim van Microsoft dat het onderstation deel uitmaakt van een door B&W van Hollands Kroon genomen besluit over een omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter;
- B. de vraag of Microsoft zich terecht opwerpt als wettig initiatiefnemer voor de bouw van het onderstation op Het Venster.

Ad A. Maakt het onderstation deel uit van omgevingsvergunning bouw datacenter?

Microsoft heeft, ná de indiening van de aanvraag op 3 augustus 2021 om een omgevingsvergunning voor de bouw van datacenters AMS 14 en AMS 15 bij de provincie Noord-Holland, pas op 23 december 2021 een verzoek ingediend om de bouw van het onderstation bij de provincie Noord-Holland te gedogen met een beroep op een ‘door B&W van Hollands Kroon verleende omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter’.

Dat verzoek aan Gedeputeerde Staten van Noord-Holland luidt volgens blz. 2 van de gedoogbeslissing van 10 februari 2022 aldus:

“om vooruitlopend op het verlenen van een omgevingsvergunning voor het bouwen, oprichten en in werking hebben van datacenter (...) te gedogen dat het bouwen en oprichten van een substation voor het datacenter mag starten zonder voorafgaande omgevingsvergunning”.

Dit verzoek is door de Omgevingsdienst NZK gehonoreerd in de gedoogbeslissing van 10 februari 2022. Daarmee geeft u te kennen, dat u de claim van Microsoft dat het onderstation deel uit maakt van de omgevingsvergunning waarover B&W van Hollands Kroon op 1 januari 2021 een besluit heeft genomen, erkent. Daarmee legt u een verband tussen de bouw van het onderstation en de omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter op Het Venster. Mede daarop is de opname van het onderstation in voorliggende ontwerp-omgevingsvergunning gebaseerd.

Aangezien er procedureel geen mogelijkheid bestond om een zienswijze, bezwaar of beroep bij de daartoe bevoegde instantie tegen de gedoogbeslissing over de bouw van het onderstation in te dienen, benutten de we hierbij de eerste mogelijkheid om daar nu onze zienswijze op te geven.

We hebben grote vraagtekens bij de legitimiteit en daarmee bij de honorering van dit verzoek op 10 februari 2022 door de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied. Het onderstation maakte en maakt ons inziens namelijk géén deel uit van de omgevingsvergunning van de gemeente Hollands Kroon, in tegenstelling tot de mening van Microsoft volgens de tekst van de gedoogbeslissing van 10 februari 2022 op blz. 4 in de laatste alinea:

“Daarbij merkt Microsoft op, de bij het besluit 7 januari 2021 verzonden en verleende omgevingsvergunning door Burgemeester en Wethouders van Hollands Kroon omvat reeds het onderstation. In die zin is er volgens Microsoft een juridisch toereikende grondslag aanwezig om te mogen starten met de bouw van het onderstation”.

We zijn het echter volstrekt oneens met dit standpunt van Microsoft, en wel om de volgende redenen.

1. B&W heeft deze vergunning weliswaar verzonden aan Microsoft, maar tegelijkertijd ter inzage gelegd voor mogelijk beroep bij de rechtbank. Daartegen is door tenminste één partij, zo staat verderop in de gedoogbeslissing, daadwerkelijk beroep aangetekend. Daarmee is de omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter dus **niet definitief** van kracht en kunnen daar dan ook juridisch gezien geen rechten aan ontleend worden.

Microsoft doet dat laatste echter wel, door te stellen dat er op basis van een het door B&W vastgestelde besluit van 7 januari 2021 over deze omgevingsvergunning “**een juridische toereikende grondslag aanwezig is om te mogen starten met de bouw van het onderstation**”.

De juridische grondslag hiervoor is echter niet aanwezig, doordat deze omgevingsvergunning op 7 januari 2021 moment juridisch gezien nog niet definitief van kracht was, omdat er nog een beroepszaak tegen liep.

Door de overname van de beoordeling van de omgevingsvergunning voor het datacenter door Hollands Kroon door de provincie Noord-Holland op 3 maart 2022 zal er naar onze overtuiging ook geen definitief besluit over de ter visie gelegde omgevingsvergunning door B&W van Hollands Kroon meer genomen worden of kunnen worden. Dit omdat de beoordeling van de aanvraag voor de bouw van het datacenter inmiddels namelijk plaats vindt door de provincie Noord-Holland - via onderhavige procedure - en daarmee niet langer door Hollands Kroon. B&W van Hollands Kroon zal dan ook geen definitief besluit meer nemen of kunnen nemen, zodat die omgevingsvergunning van juridisch van kracht wordt.

Daarmee is er juridisch geen grondslag en zal er ook geen juridische grondslag ontstaan voor de bouw van het onderstation met behulp van welk besluit van B&W van Hollands Kroon dan ook over de omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter, omdat het onderstation geen deel uitmaakt van een juridisch geldige omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter.

Dat houdt in dat aan het verzoek, om de bouw van het onderstation te gedogen, omdat dit onderdeel uitmaakt van een besluit van B&W van Hollands Kroon over de omgevingsvergunning voor de bouw van een datacenter, een juridisch toereikende grondslag ontbreekt.

Daarmee ontbreekt naar onze mening op dit punt ook de juridische grondslag aan de gedoogbeslissing voor de bouw van het onderstation op Het Venster.

2. Daarnaast merken we op dat B&W in haar besluit over de omgevingsvergunning aangeeft, dat zij daarover géén verklaring van geen bedenkingen aan de gemeenteraad van Hollands Kroon heeft hoeven vragen, omdat dat dat niet nodig zou zijn. B&W schrijft daarover namelijk dat de gemeenteraad op 5 maart 2015 het Aanwijzings- en delegatiebesluit Wabo en Wro heeft vastgesteld 1), dat op 13 maart 2015 in werking is getreden.

In dit besluit is opgenomen, dat in bepaalde gevallen een verklaring van geen bedenkingen (*over bepaalde ontwikkelingen, RdW*) niet vereist is. B&W geeft daarop aan dat dat voor onderhavige omgevingsvergunning het geval is.

In Bijlage I van het Aanwijzings- en delegatiebesluit van de gemeente Hollands Kroon van 5 maart is “**het realiseren van een substation van 150 /20 kV**” expliciet genoemd als

uitzondering op de lijst van categorieën van gevallen, waarvoor geen ‘verklaring van geen bezwaar’ aan de gemeenteraad hoeft te worden gevraagd. Deze is door B&W niet aangevraagd en daarmee ook niet verkregen.

Dat houdt volgens ons in dat het onderstation op Het Venster geen deel uitmaakt van deze omgevingsvergunning, omdat B&W de verklaring van geen bezwaar niet bij de gemeenteraad heeft aangevraagd. Als het 150 kV-station tot de vergunning behoorde zou B&W dat namelijk ongetwijfeld gedaan hebben. Ook daardoor is de claim van Microsoft dat het onderstation deel uitmaakt van deze omgevingsvergunning naar onze mening niet gerechtvaardigd.

Uit bovengenoemde twee punten concluderen we samenvattend dat Microsoft onterecht claimt dat het onderstation deel uitmaakt van een besluit over de omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter van B&W van Hollands Kroon van 7 januari 2021.

Hieruit concluderen we tevens dat een gedoogbeslissing over een verzoek van Microsoft om de bouw van het onderstation te gedogen op basis van het besluit van 7 januari 2021 B&W van Hollands Kroon over de omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter, niet langer van kracht kan zijn, omdat het onderstation géén deel uit maakt van een juridisch van kracht zijnde omgevingsvergunning voor de bouw van de gemeente Hollands Kroon en hierdoor ook geen deel uitmaakt of uit kan maken van de herziene aanvraag voor de omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter bij de provincie Noord-Holland.

Daarmee ontvalt tevens de juridische basis aan de gedoogbeslissing voor de bouw van het onderstation van 10 februari 2022.

We verzoeken u dan ook om:

- A. de bouw van het onderstation zoals opgenomen in de ontwerp-omgevingsvergunning niet op te nemen in de definitieve omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter op Het Venster;
- B. de gedoogbeslissing voor de bouw van het onderstation van 10 februari 2022 in te trekken en de initiatiefnemer onverwijld op de hoogte te brengen van het niet langer van kracht zijn van het gedogen van de bouw van het onderstation en haar te gelasten de werkzaamheden daaraan ogenblikkelijk te beëindigen.

Ad B. Is Microsoft wettelijk toegestaan initiatiefnemer voor bouw onderstation?

Afgezien van bovenstaande hebben we vragen bij twee meer fundamentele aspecten, te weten:

- I. op welke wijze Microsoft gerechtigd is om een gedoogverzoek voor de bouw van het onderstation te dienen;
- II. de rol die Microsoft zich toeëigent als potentiëel beheerder en/of eigenaar van het onderstation in plaats van TenneT.

Ad I. Op welke wijze is Microsoft gerechtigd een gedoogverzoek in te dienen?

In het proces van vergunningverlening en het verzoek om een gedoogbeslissing over de bouw van het onderstation merken we dat het dossier naar ons idee op twee manieren onvoldoende is om een verantwoord besluiten over de omgevingsvergunning te kunnen nemen. Dat betreft:

- a. het in het gedoogverzoek van Microsoft ontbreken van een duidelijke motivering en om een gedoogverzoek voor de bouw van het onderstation (onder de werkingsfeer van) de omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter in te mogen dienen;
- b. het in de ontwerpvergunning en de gedoogbeslissing ontbreken van toetsing door het bevoegd gezag of Microsoft zich terecht opwerpt als initiatiefnemer en verantwoordelijke organisatie voor de bouw van het onderstation.

Ad a.

Het feit dat Microsoft opeens een gedoogverzoek indient bij de provincie voor de bouw van het onderstation komt ons erg merkwaardig over. Met name de relatie die Microsoft daarbij legt met de omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter bevreemdt ons.

Voorafgaand aan het gedoogverzoek van Microsoft voor de bouw van het onderstation is er namelijk in geen enkel document in dit kader sprake geweest van het in één omgevingsvergunning samen (dienen te) gaan van de bouw van het onderstation met dat van de bouw van het datacenter. (Dat is naar ons idee overigens ook niet verwonderlijk, omdat TenneT de eigenaar en beheerder van het onderstation is en daarmee dus verantwoordelijk is voor de bouw en het indienen van aanvragen daarvoor. Dat houdt in dat TenneT als eigenaar/beheerder daarvan een eigenstandige omgevingsvergunning voor de bouw ervan zou dienen aan te vragen).

Eind december 2021 werpt Microsoft zich echter opeens, zonder enige uitleg of zij wel de wettelijk verantwoordelijke partij daarvoor is of anderszins daarvoor de bevoegdheid heeft, op als initiatiefnemer van het verzoek aan de provincie om de bouw van het datacenter door Microsoft te gedogen.

Het enige waar Microsoft in haar gedoogverzoek in dit opzicht aan refereert is een eerder ingediend verzoek om de bouw van het datacenter te gedogen. Maar dat is naar onze opvatting géén legitimering om dat dan ook maar aan te vragen voor de bouw van het onderstation.

Ad b.

We merken op dat er in de gedoogbeslissing, noch in de ontwerpvergunning melding wordt gemaakt van onderzoek door de provincie/Omgevingsdienst NZK naar de juridische basis voor het zich plotseling, zonder er enige verantwoording over af te leggen, toeëigenen van de verantwoordelijkheid voor de bouw van het onderstation op het Venster.

We beschouwen dit als nalatigheid van de Omgevingsdienst of beter gezegd van het provinciaal bestuur van Noord-Holland, die immers het eindverantwoordelijke bestuursorgaan voor de gedoogbeslissing en de omgevingsvergunning voor het datacenter - en volgens ons ook voor een separate vergunning voor het onderstation - is.

Zonder een dergelijke toetsing is het volgens ons niet verantwoord om een dergelijk verzoek in behandeling te nemen, laat staan er een besluit over te mogen nemen.

Verzoek

We verzoeken u om de bouw van het onderstation niet langer onderdeel van de omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter te laten zijn en dus niet op te nemen in de definitieve omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter op Het Venster.

Ad II. Is Microsoft eigenaar/beheerde onderstation?

Volgens de Elektriciteitswet in Nederland is, en kan alleen TenneT eigenaar of beheerder zijn, van een onderstation van 110 kV of hoger. Dat TenneT zelf daar geen – enkele – zeggenschap over heeft blijkt uit de volgende uitspraak van de Autoriteit Consument en Markt (ACM) in een wettelijke (beroeps-) zaak tussen bedrijf USG en TenneT, waarbij USG een onderstation van 150 kV, dat zij blijkbaar niet wettelijk in haar bezit had, over wilde dragen aan TenneT. 2)

Deze luidt als volgt:

” TenneT is volgens artikel 10, tweede lid van de Elektriciteitswet aangewezen als beheerder van het landelijk hoogspanningsnet. Dat net omvat volgens artikel 10, eerste lid van de Elektriciteitswet alle netten van 110 kV en hoger. Het net dat USG wenst over te dragen wordt bedreven op 150 kV en valt dus onder de definitie van het landelijk hoogspanningsnet. Artikel 10a, vierde lid van de Elektriciteitswet bepaalt dat TenneT, als beheerder van het hoogspanningsnet, moet beschikken over de eigendom van het landelijk hoogspanningsnet.”, aldus een uitspraak van de ACM van 29 oktober 2020 2)

Microsoft is en kan dus wettelijk geen eigenaar of beheerder van het tussenstation zijn en is daardoor dus ook niet wettelijk gerechtigd en kan ook niet wettelijk gerechtigd zijn, om als eigenaar of beheerder een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor de bouw van het onderstation in te dienen.

Evenmin is zij gerechtigd of kan zij gerechtigd zijn een verzoek voor het gedogen van de bouw van het onderstation onder te brengen onder een - overigens wel gerechtigde - aanvraag voor een omgevingsvergunning voor de bouw van een datacenter, waarvan zij eigenaar is en die onder haar beheer komt te staan. In dit laatste geval zou zij, als dat toegestaan zou worden namelijk feitelijk opereren als eigenaar of beheerder van een totaalvergunning voor de bouw van het datacenter en onderstation en daarmee als feitelijk eigenaar of beheerder van het datacenter en onderstation gaan functioneren.

Volgens de Elektriciteitswet is het echter op geen enkele wijze toegestaan dat een andere organisatie dan TenneT als eigenaar en beheerder van het 150 kV onderstation opereert.

Verzoek

We verzoeken u dan ook om op grond van het feit dat de aanvraag voor de bouw van het onderstation (langs de weg van een gedoogverzoek daarvoor onder deze omgevingsvergunning) niet door een daartoe aantoonbaar gerechtigde instantie is gedaan, buiten de omgevingsvergunning te houden en dus niet op te nemen in de definitieve omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter op Het Venster.

Tot slot.

Voor de volledigheid gaan we, met betrekking tot de bevoegdheid van Microsoft om een verzoek te mogen indienen om de bouw van het onderstation te gedogen op basis van de - toen nog te verlenen -

omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter, nog in op de beoordeling van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland dat het daarbij gaat om een “vergunbare aanvraag”.

Uit de stukken voor de aanvraag van de omgevingsvergunning noch voor het gedoogverzoek voor de bouw van het onderstation blijkt ook maar ergens dat Microsoft eigenaar of beheerder van het onderstation is of zou zijn geworden. Het bedrijf dient, zonder dat er ook maar enige duidelijkheid wordt verschaft of zij daartoe wel gerechtigd is, echter wel een verzoek in bij de provincie NH, c.q. de Omgevingsdienst NZK om de aanleg van het onderstation te gedogen door deze onder de (aanvraag voor de) omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter te brengen.

De gedoogbeslissing over de bouw van het onderstation, die door Gedeputeerde Staten van Noord-Holland op 10 februari 2022 is gepubliceerd, bevat op dit punt een opmerkelijke beschouwing. Onder het kopje “**Noodzaak gedogen**” op blz. 4 van de gedoogbeslissing merkt GS het volgende op:

“De aanvraag (voor de bouw van het datacenter op het Venster, RdW) is recentelijk aangevuld met een onderdeel onderstation. Er is sprake van een – in de woorden van het VTH-beleid - “vergunbare aanvraag” voor wat betreft het onderstation. Deze situatie is uitvoerig besproken tijdens de periodieke vooroverleggen met Provincie en Omgevingsdienst.”

Blijkbaar was er fors verschil van opvatting tussen de aanvrager en de provincie en/of de Omgevingsdienst over de vergunbaarheid van deze aanvraag van Microsoft, anders had deze situatie niet zo uitvoerig hoeven worden besproken, om in de gedoogbeslissing vermeld te worden. We vragen ons hierbij af welke de punten van discussie waren, die in deze overleggen tot het uitvoerig bespreken ervan hebben geleid.

Wij hebben zelf echter gegronde redenen om aan te nemen dat de aanvraag van Microsoft op 23 december 2021 om een gedoogbeslissing voor het bouwen van een onderstation **door Microsoft**, waarbij er tot dat moment nooit eerder sprake van is geweest dat Microsoft dit onderstation zou bouwen, **géén vergunbare aanvraag** is.

Die redenen zijn:

- A. Microsoft is geen eigenaar of beheerder van het onderstation, waardoor zij, zonder bewijs te overleggen dat zij daartoe wél gerechtigd zou zijn, niet gerechtigd is om een aanvraag voor de bouw ervan in te dienen. Een dergelijk bewijs hebben we echter nergens in de stukken aan kunnen treffen.
- B. De aanvraag voor de bouw van het onderstation maakt geen onderdeel uit van de aanvraag voor een omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter, op basis waarvan er vooruit gelopen zou kunnen worden op de verlening van de omgevingsvergunning voor de bouw van het onderstation.

Tot het moment van het indienen van het gedoogverzoek heeft Microsoft zelf overigens steeds gesproken over de bouw van het datacenter, los van - de bouw van - het onderstation. Pas in de aanvraag claimt Microsoft - naar onze mening voltrekt ten onrechte – voor het eerst dat het onderstation vanaf 7 januari 2021 al deel uitmaakt van de omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter. Dat komt ons voor als het achteraf zoeken van een legitimatie voor haar wens dat het onderstation op korte termijn gebouwd zou mogen worden.

In voorgaande hebben we die claim van Microsoft naar onze opvatting voldoende weerlegd.

Hieruit kan naar onze mening niet anders geconcludeerd worden dan dat de aanvraag om de bouw van het onderstation te gedogen niet voldoet aan de vereisten om als een “vergunbare aanvraag” beschouwd te worden.

Verzoek

Op basis van dat geen sprake is of kan zijn van een “vergunbare aanvraag” voor het gedogen van de bouw van het onderstation verzoeken wij u om de bouw van het onderstation op deze gronden niet toe te staan, niet langer te gedogen en niet op te nemen in de definitieve omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter op Het Venster.

Bronnen:

- 1) Aanwijzing- en delegatiebesluit Wabo en Wro van de gemeente Hollands Kroon. 5 maart 2015.
- 2) Geschilbesluit USG/TenneT. Autoriteit Consument en Markt, 29 oktober 2020

II. Stikstofemissie en -depositie AMS 13/14

Inleiding.

Microsoft is voornemens om twee 36 MW datacenters te bouwen op Het Venster op bedrijventerrein Agriport in de gemeente Hollands Kroon.

In de het ontwerp zijn op deze datacenters 42 dieselgeneratoren aanwezig die vanwege de vereiste betrouwbaarheid maandelijks getest moeten worden. Het betreft 40 stuks met een vermogen van 3 MW en twee van 1.1 MW. Het datacenter kan met deze noodstroomvoorzieningen in geval van een calamiteit gedurende 48 uur volledig operationeel blijven. Het testen van deze aggregaten veroorzaakt, samen met de aantrekkende werking van verkeer en vervoer, stikstofemissies, die vervolgens tot stikstofdepositie in Natura 2000 gebieden kunnen leiden.

Als een project stikstof uitstoot, dan dient onderzocht te worden of de activiteit vergunningplichtig is op grond van de Wet natuurbescherming (Wnb). Voor het verlenen van die vergunning beoordeelt het bevoegd gezag voor die vergunning (gemeente of provincie) of negatieve effecten op natuurdoelen binnen Natura 2000-gebieden kunnen worden uitgesloten.

Voor het bepalen van stikstofdepositie wordt de AERIUS-Calculator toegepast die de emissie van stikstof als gevolg van economische activiteiten en de depositie op Natura 2000-gebieden berekent. De resultaten van de met behulp van Aerijs-calculator uitgevoerde berekening van de stikstofdepositie wordt bepaald door de aard, de hoeveelheid en de waarden van de ingevoerde emissiebronnen.

In de loop van het traject tot het aanvragen van een vergunning voor de bouw van de datacenter AMS13 en AMS14 zijn meerdere stikstofdepositie-onderzoeken gedaan.

We hebben grote twijfels bij de uitkomsten van de berekening van de stikstofdepositie in Natura 2000 gebieden in de rapporten, die hiervoor zijn opgesteld.

We constateren namelijk dat op het moment dat de toegestane limiet voor stikstofdepositie in Natura 2000 gebieden zou kunnen worden overschreden, de invoergegevens van Aerijs met behulp van een nieuw(e versie van een) onderzoeksrapport worden aangepast, om tot een gunstige uitkomst van de depositieberekening in Natura 2000-gebieden te komen. Dit heeft veel weg van het “naar een bepaald resultaat rekenen” van deze rapportage(versie)s.

Om onze twijfels te onderbouwen gaan we in dit document nader in op de verschillende berekeningen, ook op die berekeningen die al eerder in het traject van deze aanvraag zijn verricht.

Dit is noodzakelijk omdat er in het laatste adviesrapport van Econsultancy, met de nieuwste berekeningen voor deze definitieve aanvraag, gebruik gemaakt wordt van informatie uit de eerder opgestelde rapporten.

We gaan in chronologische volgorde in op de drie verschillende rapporten.

Chronologisch overzicht onderzoeken stikstofdepositie

Ten behoeve van de beoordeling van de eerste aanvraag van een omgevingsvergunningverlening (op **16 januari 2019**) voor het vestigen van een datacenter op Het Venster door de gemeente Hollands Kroon heeft Arup B.V. in opdracht van Microsoft in 2019 een onderzoek uitgevoerd naar de luchtkwaliteit en stikstofdepositie als gevolg van de voorgenomen activiteiten.¹¹ (In die periode (januari 2019) werd de gemeente Hollands Kroon als het bevoegd gezag voor de beoordeling van deze aanvraag gezien).

Op **29 mei 2019** oordeelde de Raad van State (RvS) echter dat het Programma Aanpak Stikstof (PAS) in strijd was met de Europese Habitatrichtlijn. Er mocht niet langer worden gehouden met mogelijke

toekomstige ruimte in de stikstofdepositie, maar deze mocht in Natura 2000 gebieden waar de stikstofconcentratie te hoog was, niet langer toenemen.

De stikstofdepositieberekening voor het datacenter op Het Venster, zoals bepaald in [1] bleek te leiden tot overschrijding van de grenswaarde daarvoor in de Natura 2000-gebieden langs de kust. Op basis daarvan zou er geen vergunning volgens de Wet natuurbeheer voor de bouw van het datacenter verleend kunnen worden.

Daarop is opdracht verleend aan Arup om te kijken of en zo ja op welke wijze de oorspronkelijk berekende emissies die verband houden met het in bedrijf nemen van het datacenter (en daarmee de stikstofdepositie) verlaagd konden worden, om vergunningverlening niet onmogelijk te maken. ^[2] Daarop is er in **december 2020** door Arup een aanvullend onderzoek gedaan, met een rapportage van een 'addendum' op het onderzoek van 2019. ^[3]

Deze berekeningen zijn opgenomen in de omgevingsvergunning, die door B&W van Hollands Kroon in **januari 2021** is vastgesteld en die ter inzage is gelegd. Hiertegen is onder andere beroep aangetekend door LTO-Noord, afd. Hollands Kroon.

Op **2 maart 2021** gaven de Gedeputeerde Staten van Noord-Holland echter te kennen op het standpunt te staan, dat zij zelf het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning waren en niet de gemeente Hollands Kroon. In **juni 2021** heeft GS van NH daar definitief toe besloten, wat door het college van B&W van Hollands Kroon in de loop van het najaar van 2021 is bevestigd.

Dit betekent dat de omgevingsvergunning, die door B&W van Hollands Kroon was vastgesteld, niet meer van kracht was. Microsoft moest dan ook een nieuwe aanvraag indienen voor de omgevingsvergunning voor het datacenter op het Venster bij de provincie NH. Daarop heeft Microsoft op **3 augustus 2021** een nieuwe omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter bij de provincie aangevraagd.

In de loop van de procedure van behandeling van deze aanvraag is, in opdracht van Arup, op **22 februari 2022** opnieuw een (^{3^e}) stikstofdepositieberekening uitgevoerd, dit keer uitgevoerd door adviesbureau Econsultancy. ^[4] Opvallend is dat dit onderzoek pas 6,5 maand na indiening van de aanvraag daaraan is toegevoegd.

Hieronder, in tabel 1, een overzicht van de verschillende onderzoeken.

Tabel 1. Overzicht achtereenvolgende onderzoeken stikstofdepositie

Rapport opsteller	Rapport datum	Aerius berekening datum	Aerius rekenjaar *)	Emissie NH3 [kg/j]	Emissie Nox[kg/j]	Hoogste Depositie [mol/ha/j]
ARUP	01 mei '19	17 dec. '18	2030	---	13.246,80	???
ARUP	18 dec. '20	14 dec. '20	2020	46,72	2.877,40	0,00
Econsultancy	22 feb. '22	22 feb. '22	2025	9,40	2.399,20	0,00

*) Voor elk onderzoek is er - door het betreffende adviesbureau - een ander rekenjaar gekozen.

(De keuze van een rekenjaar blijkt alleen van invloed te zijn op de uitkomsten voor de stikstofdepositieberekening van emissies van weg- en waterverkeer en niet op die van de noodstroomaggregaten, RdW).

We gaan hieronder nader in op elk van deze onderzoeken.

ARUP 1 mei 2019

Bij de uitkomsten van de berekeningen valt op dat er wel een flinke NO_x-emissie van ruim 13.000 kg is, maar dat het - in de Engelse taal gestelde – Aerius-rapport géén resultaten toont voor de stikstofdepositie. Die zouden er echter wel moeten zijn. Een eigen controleberekening van RdWM toont aan dat dit eenvoudig te geven is. De uitkomst daarvan is volgens ons dan: 0,03 mol/ha/jr.

In dit rapport ontbreekt het verder aan de beschrijving van een verkeersnetwerk. Daardoor ontbreekt er een NH₃-emissiebepaling en komt de NO_x-emissieberekening lager uit dan zij zou moeten zijn.

Ondanks het ontbreken van een waarde voor stikstofdepositie is de conclusie op pagina 16 van het rapport:

“De diesel-aangedreven noodstroomaggregaten leiden niet tot overschrijding van de drempelwaarden met betrekking tot stikstofdeposities in stikstofgevoelige habitattypen van Natura 2000 gebieden”.

Dit komt ongeloofwaardig over, als deze uitkomst niet bekend is gemaakt en daardoor niet op juistheid te controleren is.

Doordat de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) eind mei 2019 door een uitspraak van de Raad van State buiten werking was gesteld, is er voor de definitieve aanvraag van de vergunning tot december 2020 gewerkt aan een oplossing, om ervoor te zorgen dat de berekende stikstofdepositie in géén van de stikstofgevoelige Natura 2000 gebieden zou leiden tot overschrijding van de maximaal toelaatbare depositie van 0,00 mol N per ha per jaar.

De nieuwe berekeningsmethode en de uitkomst daarvan zijn opgenomen in het Arup-rapport van 18 december 2020. Daarop gaan we hieronder verder in.

ARUP 18 december 2020

Vanwege het buiten werking stellen van de PAS waren flinke emissieverminderende maatregelen noodzakelijk om de berekende stikstofdepositie beneden de kritische waarde in Natura 2000 gebieden te krijgen om een rechtsgeldige omgevingsvergunning te kunnen verwerven.

We gaan hierna alleen in op de stikstofemissie en -depositie in de gebruiksfase, omdat momenteel alleen die fase van belang is voor de wettelijke beoordeling van de stikstofdepositie in stikstofgevoelige Natura 2000 gebieden.

Om tot vergunningverlening voor het in gebruik nemen van het datacenter te kunnen komen dient de stikstofdepositie volgens de huidige regelgeving de grenswaarde van 0,00 mol/ha niet te overschrijden. Omdat de uitkomst van de depositieberekening in het Arup-rapport uit 2019, door de uitspraak van de Raad van State dat de Programmatische Aanpak Stikstof niet rechtsgeldig meer was, door overschrijding van genoemde grenswaarde, is er een nieuwe berekening door Arup gemaakt. Daarbij is er een aantal wijzigingen in het gebruik van noodstroomgeneratoren aangebracht, om tot een lagere emissie van de generatoren per jaar te komen. Met deze nieuwe emissiewaarden komt de berekende stikstofdepositie volgens dit Arup-rapport uit onder de grenswaarde van 0,00 mol/ha/jaar voor depositie in Natura 2000 gebieden.

We gaan hieronder in op de doorgevoerde aanpassingen in de emissiewaarden van noodstroomgeneratoren in dit rapport. Het betreft de volgende aanpassingen:

1. Andere fabrikant

Volgens informatie van Microsoft is “het fabricaat gewijzigd van Cummins naar (schoner) MTU”.

De emissie van Cummins is voor de 3,3MW en 1.1MW generatoren resp. 8,81 g/kWh en 8,83 g/kWh tegen 6,6 g/kWh voor de MTU bij 100% belasting.

De nieuwe fabrikant heeft aangegeven dat de te verwachten emissie van de generator, bij een belasting van 10% van het maximale vermogen, 9,1 NOx/kWuur bedraagt.

We gaan er van uit dat voor het bepalen van deze emissie de aangegeven testtijd van tenminste 30 minuten in het hiervoor bestemde protocol (Zie 2.hieronder) is aangehouden.

2. Aanpassing testprotocol

Verder is volgens het Arup-rapport “het testprotocol gewijzigd”. Het blijkt, uit informatie over enkele testtijden in combinatie met bepaalde belastingen die toegepast worden in dat protocol, dat het hier gaat om het internationaal voor dit type noodstroomaggregaten gebruikte testprotocol **NFPA 110** van de Nationale Brandweer Associatie in de Verenigde Staten van Amerika. Dit protocol omvat de criteria voor de installatie, bediening en het testen met betrekking tot de prestaties van ‘bedrijfs-kritische’ noodstroominstallaties.

De noodstroomgeneratoren van AMS13 en AMS14 moeten, vanwege de vereiste betrouwbaarheid van het functioneren de servers in het datacenter, als dergelijke bedrijfskritische noodstroominstallaties te worden beschouwd. Vandaar dat genoemd protocol wordt gehanteerd voor het testen van deze generatoren.

In de tekst van het Arup-rapport wordt helaas niet helder aangegeven op welke onderdelen het testprotocol is aangepast. Bij nadere beschouwing blijkt dat deze wijziging voornamelijk bestaat uit het - tegen de voorschriften uit dit protocol - verkorten van de testduur van de generatoren. Daar gaan we hier nader op in.

Protocol NFPA110

In hoofdstuk 8 onder punt 3.2.1 van het NFPA 110 protocol wordt voorgeschreven dat testen met deze generatoren “gedurende een periode van **niet minder dan 30 minuten** (*vet, RdW*) onder operationele temperatuur” dienen te worden uitgevoerd. Het benutten van de uitkomsten van emissies van de generatoren, die gedurende tenminste 30 minuten zijn getest onder voorgeschreven temperatuur, is dan alleszins verantwoord.

In dit Arup-rapport wordt echter vermeld dat er in 8 van de 12 maanden wordt uitgegaan van testen die slechts 5 minuten duren. Het is zeer de vraag of dat wel is toegestaan. Niet alleen juridisch, maar ook rekenkundig. Daarbij willen we tevens opmerken dat het in deze berekeningen alleen maar een theoretische berekening betreft, op basis van het alleen maar administratief omrekenen van de emissie bij de test van 30 minuten naar een emissie in een - hypothetische - test van 5 minuten.

In de praktijk zou een test van 5 minuten nooit aan de voorwaarden van het protocol kunnen voldoen, omdat daarin voorwaarden zijn gesteld aan de (door de fabrikant verstrekte te bereiken) temperatuur van de uitlaatgassen of aan de operationele temperatuur.

De beoogde dieselaggregaten hebben een gewicht 30.000 kg per stuk en kunnen daardoor bij het uitvoeren van testen van 5 minuten de voorgeschreven temperatuur binnen deze testtijd fysisch gezien nooit bereiken. De aggregaten bezitten aan het begin ervan, na een maand stil gestaan te hebben, immers een veel te lage aanvangstemperatuur (nl. de omgevingstemperatuur van de buitenlucht,

waarin zij zijn opgesteld). Het voor dergelijke testen vervaardigde protocol bevat naar onze mening niet voor niets een testtijd van ‘niet minder dan 30 minuten’.

We gaan hieronder op elk van genoemde twee punten nader in.

A. Juridische basis verlagen testtijd?

In het rapport wordt opgemerkt, dat er over de (forse) verlaging van de testduur van generatoren “overeenstemming bestaat (van Microsoft, RdW) met de fabrikant van deze generatoren”.

We zijn echter van mening, dat deze mededeling geen wettelijke basis kan vormen voor aanpassing van de voorgeschreven testduur van “niet minder dan 30 minuten”. En wel omdat juridisch gezien de enige instantie die een uitspraak over mogelijke wijziging van de voorgeschreven testduur in het protocol - als dat al zou zijn toegestaan - zou mogen doen, de beheerder van dat protocol, de Amerikaanse National Fire Protection Association, is.

Aan de opvatting van de aanvrager dat een verlaging van de voorgeschreven testduur voor onderhavige noodstroomgeneratoren is toegestaan, omdat deze daar overeenstemming over heeft met de fabrikant ervan, ontbreekt naar onze opvatting dan ook een wettelijke basis. Een dergelijke - overigens fictieve - verkorting van de testtijd naar 5 minuten is in elk geval duidelijk in strijd met het (veiligheids-)protocol NFPA 110 voor deze bedrijfskritische installaties en met voorwaarden, die in de toelichting op het hiervoor voorgeschreven protocol NFPA110 voor het verantwoord uitvoeren van deze testen is geformuleerd. (Zie verder punt B hieronder).

Los daarvan ontbreekt in het rapport een weergave van het document, waaruit blijkt dat de fabrikant heeft ingestemd met verkorting van de testduur in het protocol. Daarmee is deze afspraak niet te controleren, waarmee de betrouwbaarheid van deze ‘afpraak’ naar onze mening sterk afneemt.

B. Rekenkundige betrouwbaarheid

We gaan nu in op de rekenkundige betrouwbaarheid van cijfers bij de veronderstelde testduur van 5 minuten per generator gedurende 8 maanden per jaar. Zie hiervoor Tabel 2.

Tabel 2. Gegevens aangepaste testtijden noodstroomgeneratoren

Testschema 3,3MW MTU dieselgeneratoren serverruimten (40 stuks)				
Maand	Duur (min)	Belasting (%)	Vermogen (kW)	Emissiefactor (g NO _x /kWuur)
1, 2, 4, 5, 7, 8, 10, 11	5	10	331	9.1
3, 6, 9	30	75	2480	5.9
12	60	100	3307	6.6
12 (power interruption test)	90	75	2480	5.9
Testschema 500kW MTU dieselgeneratoren kantoorgebouwen (2 stuks)				
Maand	Duur (min)	Belasting (%)	Vermogen (kW)	Emissiefactor (g NO _x /kWuur)
1, 2, 4, 5, 7, 8, 10	5	10	50	9.1
3, 6, 9	30	75	375	5.9
11	60	100	500	6.6
12 (power interruption test)	90	75	375	5.9

Met deze testschema’s wordt de jaarlijkse NO_x emissies als volgt:

- 3,3MW dieselgeneratoren: 56,6 kg NO_x per generator.
- 500kW dieselgeneratoren: 8,6 kg NO_x per generator.

(De 3 regels met jaarlijkse emissiecijfers staan in het Arup-rapport ook direct onder deze tabel en zijn daarom tegelijk met de tabel weergegeven. Op deze uitkomsten gaan we verderop nader in).

Bij het gebruik van enkele cijfers in deze tabel zijn in elk geval drie fundamentele kanttekeningen te plaatsen.

- A. Er wordt in het rapport van uit gegaan, dat het is toegestaan om de door de fabrikant verstrekte informatie over de te verwachten emissie van de te leveren generatoren van 9,1 NO_x/kWuur bij een belasting van 10 % zonder meer te mogen benutten voor het bepalen van uitkomsten van emissies van de generatoren bij - theoretisch veronderstelde - testen van 5 minuten. De gegevens van de fabrikant van de emissie zijn echter uitgevoerd bij een testduur van niet minder dan 30 minuten, zoals het protocol daarvoor voorschrijft. We mogen er althans van uitgaan dat de fabrikant deze cijfers verstrekt op basis van uitkomsten volgens het daarvoor geldende protocol, in dit geval NFPA 110. Daarin is deze 30 minuten als minimale duur voor deze (veiligheids-)test opgenomen.

Arup gebruikt de uitkomst voor de emissie, die de fabrikant heeft verstrekt voor testen van 30 minuten van 9,1 kg NO_x/kWuur echter voor het bepalen van emissies per generator met behulp van – hypothetische - testen, die 5 minuten duren.

- B. Daarnaast is het de vraag of er wel een relatie bekend is, tussen uitkomsten van emissies die zijn verkregen uit testen die tenminste 30 minuten duren en uitkomsten voor emissies van testen, die slechts 5 minuten duren. Dergelijke relaties zijn namelijk nodig, om er reproduceerbare berekeningen uit te kunnen voeren, die tot een betrouwbare en representatieve uitkomst van de totale emissie van een generator, die bij verschillende testtijden draait, te kunnen komen. Deze relatie is bij testtijden van 5 minuten echter niet bekend. Dat komt doordat resultaten van in de praktijk uitgevoerde testen van 5 minuten niet aanwezig zijn, omdat die nooit zijn uitgevoerd, omdat het protocol voor deze testen een testtijd van tenminste 30 minuten voorschrijft.

Conclusies

Ad A. Het ontbreken van een juridische basis aan het berekenen van emissies van - hypothetische - testen van 5 minuten van de noodstroomaggregaten leidt ertoe dat de uitkomsten van de totale jaaremmissies van beide typen noodstroomaggregaten, zoals opgenomen onder tabel 2, niet toegepast mogen worden als basis voor berekening van de jaarlijkse stikstofdepositie per ha in stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden.

Ad B. Het ontbreken van een relatie tussen emissiewaarden van testen van niet minder dan 30 minuten onder de voorwaarden van het protocol NFPA 110 en de uitkomsten van emissies van testen gedurende 5 minuten, leidt ertoe dat de onder tabel 2 vermelde uitkomsten van totale jaaremmissies voor de twee typen noodstroomaggregaten onbetrouwbaar zijn.

Om deze redenen is het berekenen van een stikstofdepositie in Natura 2000-gebieden op basis van deze jaaremmissies van beide typen noodstroomaggregaten, eveneens onbetrouwbaar.

Deze conclusies tezamen betekenen volgens ons dat er géén gronden aanwezig zijn voor het trekken van de conclusie in het rapport: *"dat de depositiegrenswaarde van 0,00 mol per hectare per jaar op stikstofgevoelige habitattypen van Natura-2000 gebieden nergens worden overschreden."*

Econsultancy 22 feb 2022

Voor de nieuwe aanvraag voor de omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter bij de Provincie Noord-Holland in juni 2021 is een 3e stikstofemissie en -depositieberekening uitgevoerd op basis van enkele wijzigingen in de berekeningen van het Arup-rapport 2020. Deze berekeningen zijn nu uitgevoerd door Econsultancy, in opdracht van Arup.

Het betreft zowel wijzigingen in de testduur al wijziging van het aantal verkeersbewegingen.

Wijziging testduur

Bij deze berekening is de testtijd van de generatoren voor 1 maand verminderd. De testtijd in maand 12 voor elke generator is van 1 uur met een belasting van 100% is verlaagd naar een testtijd van 30 minuten met 100% in maand 11. De testtijd van 5 minuten in maand 11 is daarbij niet langer meegenomen. Daarnaast zijn in de tabel uitkomsten van de emissie per jaar op basis van de emissies per testtijd opgenomen. (Zie tabel 3).

Tabel 3. Aangepast gereduceerd testschema noodstroomgeneratoren

Testschema 3,3 MW MTU diesелgeneratoren serverruimten						
maandnummer	duur [min]	belasting [%]	vermogen [kW]	emissiefactor [g NO _x /kWh]	aantal maanden	emissie per jaar [kg NO _x]
1, 2, 4, 5, 7, 8, 10	5	10	331	9,1	7	1,76
3, 6, 9	30	75	2.480	5,9	3	21,95
11	30	100	3.307	6,6	1	10,91
12 (power interruption test)	90	75	2.480	5,9	1	21,95
totale emissie per generator per jaar [kg NO _x]						56,6
totale emissie 40 x 3,3 MW generatoren [kg NO _x /jaar]						2.282,6
Testschema 1,1 MW MTU diesелgeneratoren kantoorgebouwen						
maandnummer	duur [min]	belasting [%]	vermogen [kW]	emissiefactor [g NO _x /kWh]	aantal maanden	emissie per jaar [kg NO _x]
1, 2, 4, 5, 7, 8, 10	5	10	110	14,2	7	0,91
3, 6, 9	30	75	825	7,5	3	9,28
11	30	100	1.100	6,8	1	3,74
12 (power interruption test)	90	75	825	7,5	1	9,28
totale emissie per generator per jaar [kg NO _x]						23,2
totale emissie 2 x 1,1 MW generatoren [kg NO _x /jaar]						46,4

We verwijzen voor onze conclusies over deze uitkomsten naar onze eerdere conclusies, zoals geformuleerd onder onze beschouwing over het ARUP-rapport uit 2020 bovenaan blz. 15 over het ten onrechte gebruik maken van administratief bepaalde uitkomsten voor emissies bij - hypothetische - testen van 5 minuten gedurende 8 maanden per jaar. (De verwijzing daarin naar tabel 2 dient dan gelezen te worden als verwijzing naar tabel 3).

Verlaging van het aantal 'testen van 5 minuten' van 8 maanden naar 7 maanden per jaar neemt onze fundamentele kritiek dat de resultaten daarvan niet gebruikt mogen worden voor de berekeningen van de emissies en daarmee ook niet voor de berekening van de stikstofdepositie op Natura 2000 gebieden niet weg.

Verkeersbewegingen

Nieuw in dit rapport is dat de invoerwaarden van Aeries voor verkeers- en vervoersbewegingen verlaagd zijn ten opzicht van het rapport van Arup van 18 december 2020.

Zowel het dossier voor de aanvraag van de omgevingsvergunning bij Hollands Kroon als dat voor de aanvraag bij de Provincie Noord-Hollands bevatten het document "Ontwerptoelichting Verkeer en

Vervoer” van 22 januari 2019. ^{16,7)} Omdat de titel, de opsteller, het documentnummer, het versienummer en de opsteldatum gelijk zijn, zou de inhoud in beide gevallen ook gelijk moeten zijn. Dat is echter niet het geval. Onder punt 5.3 van het document uit het dossier van Hollands Kroon wordt het aantal verkeersbewegingen op **800 voertuigen per dag** gesteld.

In het document uit het dossier van de Provincie Noord-Holland is het aantal verkeerbewegingen opeens een veel lager aantal van **305** ‘gesteld’. Dat houdt een **verlaging in van 495 voertuigbewegingen per dag**, oftewel een verlaging met 60%! In het rapport wordt er echter geen enkele verklaring gegeven, op basis waarvan opeens tot een zo veel lager aantal bewegingen is gekomen.

Het feit dat er ook geen enkele melding is gemaakt van deze wijziging in dit document ten opzichte van het document dat voor de aanvraag bij Hollands Kroon is ingediend (waarin wel enkele wijzigingen in een specifieke verificatieparagraaf zijn vermeld), roept de vraag op of er hier geen sprake is van misleiding. Het blijkt uit berekening van onze kant dat, met het nu gebruikte aantal verkeersbewegingen, de stikstofdepositie volgens de Aeriusberekening net op 0,00 mol/ha/j uit komt.

Onze conclusie hieruit is dat het er alle schijn van heeft dat de emissiebron voor het verkeersnetwerk is aangepast om de uitkomst van de berekening van de stikstofdepositie in Natura 2000 gebieden beneden de grenswaarde voor deze depositie uit te kunnen laten te komen.

Dit beeld wordt bevestigd door uitkomsten van door RdW zelf ingevoerde gegevens in het Aerieus-rekenmodel berekeningen van de stikstofdepositie op basis van de emissies van de noodstroomaggregaten plus het ingeschatte aantal vervoersbewegingen door de gemeente Hollands Kroon. Het blijkt daaruit dat deze bij elkaar genomen leiden tot een overschrijding van de minimumdepositie van stikstof in tenminste één Natura 2000-gebied. Die depositie bedraagt 0,01 mol/ha/jr met een oppervlakte van 1,49 ha in het Natura 2000 gebied ‘Schoorlse Duinen’.

Hieruit blijkt dat zelfs met het zo ver als maar mogelijk is - administratief - inkorten van de testperiodes in 7 van de 12 maanden van de noodstroomaggregaten, in combinatie met het oorspronkelijk ingeschatte aantal vervoersbewegingen bij de aanvraag bij de gemeente Hollands Kroon er nog steeds sprake is van stikstofdepositie in een Natura 2000-gebied boven de daarvoor gestelde minimumgrens van 0,00 mol/ha/jaar.

Omdat er geen verklaring voor het in dit rapport verlagen van het aantal verkeersbewegingen is gegeven en het er sterk op lijkt, dat deze verlaging alleen noodzakelijk was om het resultaat van de berekening van de stikstofdepositie beneden de kritische waarde van 0,0 mol stikstof per ha te kunnen krijgen, staan we op het standpunt dat de omgevingsvergunning om deze redenen niet verstrekt zou mogen worden en er evenmin door u een vergunning op basis van de Wet natuurbescherming voor mag worden verleend.

Verzoek

We verzoeken u om vanwege de onbetrouwbaarheid van de uitkomsten van emissieberekeningen van tenminste 7 van de 12 uit te voeren testen van dieselaggregatoren per jaar en de daardoor eveneens onbetrouwbare uitkomsten van berekening van stikstofdeposities in stikstofgevoelige Natura 2000 gebieden als gevolg van het in gebruik nemen van het datacenter, geen vergunning volgens de Wet natuurbescherming, noch een omgevingsvergunning voor de bouw van het datacenter aan de Cultuurweg 11 te Middenmeer te verlenen.

Bronnen:

- [1] AMS13-14 Luchtkwaliteitsonderzoek en stikstofdepositie, Arup, 1 mei 2019
Deel van: d_NL.IMRO.1911.OVBPagriport1002-on01.pdf
(dossier HK)

- [2] e-mail [REDACTED] van 10 februari 2020 21:10
“MS AMS13/14 – akoestisch onderzoek en luchtstofonderzoek”
(dossier HK)

- [3] MS AMS13/14 Update stikstof depositie berekeningen, Arup, 19 dec 2020
Deel van: d_NL.IMRO.1911.OVBPagriport1002-on01.pdf
(dossier HK)

- [4] Onderzoek stikstofdepositie Datacenter AMS13 en AMS14 Westlanderweg te Middenmeer, Econsultancy, 22 feb 2022.
Stikstofdepositie versie D9 Rapportnummer 9170.004 Datum 22 februari 2022.pdf
(dossier Prov.NH/ODNZKG)

- [5] NFPA-110-2010-Edition-Chapter-8.pdf

- [6] Ontwerptoelichting – Verkeer en Vervoer AMS13-14_X-R-0022 Draft 2 | 22 januari 2019
xxx.pdf (dossier Hollands Kroon)

- [7] Ontwerptoelichting – Verkeer en Vervoer AMS13-14_X-R-0022 Draft 2 | 22 januari 2019
xxx.pdf (dossier Prov.NH/ODNZKG)

III. Hoeveelheid vuilwater uit drinkwater van AMS13 en AMS14

Inleiding

We gaan in dit document in op de hoeveelheid vuil water uit aangevoerd drinkwater voor het datacenter, die jaarlijks wordt afgevoerd als gevolg van het gebruik van dat water voor koeling. Het water wordt meerdere malen hergebruikt, waarbij de concentratie van de stoffen daarin gestaag toeneemt.

Afvalwater van het koelsysteem

In de dossiers voor de aanvraag van de omgevingsvergunning voor het datacenter op Het Venster zijn in de aanvraag voor een omgevingsvergunning bij de gemeente Hollands Kroon/ODNHN én bij de Provincie Noord-Holland/ODNZK ^{1,2} onder punt 4 (afvalwater) de concentraties van stoffen in het vuile (koel-)proceswater én de volumestroom ervan opgenomen. (Zie tabel 4). Deze tabel van de kwaliteit van het proceswater is voor beide aanvragen dezelfde.

Tabel 4. Kwaliteit vuil proceswater conform Arup-rapporten afvalwater

Component	Naam	Eenheid	Kwaliteit vuil proceswater (conform presentatiewijze PWN)		
			Min	Gem	Max
Ca ²⁺	Calcium	mg/l	558	648	774
Mg ²⁺	Magnesium	mg/l	198	218	232
Na ⁺	Natrium	mg/l	2,603	2,693	2,783
NH ₄ ⁺	Ammonium	mg/l N	0	0	1
SO ₄ ⁻²	Sulfaat	mg/l	1,494	1,602	1,656
Cl ⁻	Chloride	mg/l	3,333	3,405	3,531
F ⁻	Fluoride	mg/l	2	2	2
NO ₃ ⁻	Nitraat	mg/l	91	108	120
HCO ₃ ⁻	Waterstofcarbonaat	mg/l	2,484	2,628	2,772
Geleidingsvermogen	-	mS/m	1,395	1,445	1,481
pH	-	-	6,72	6,90	7,05

Uit de opgegeven waarden in deze tabel is op te maken dat de concentratie van stoffen in het oorspronkelijke drinkwater met een factor van ca 20 zijn toegenomen. Dat betekent dat er daarvoor ca 20 maal zoveel drinkwater is aangevoerd, als er vuil water wordt afgevoerd. Het resterende water dat niet als vuil water wordt afgevoerd, wordt afgevoerd door verdamping (die weer naar de buitenlucht wordt afgevoerd).

De relevante cijfers hiervoor in de aanvraag bij de gemeente van 2019 zijn opgenomen in tabel 5.

**Tabel 5. Cijfers afvalwater voor de aanvraag bij de gemeente Hollands Kroon
(Bron: ARUP-rapport dd 6 juli 2020)**

Vuil proceswater	eenheid	Generatoren Aan	Generatoren Uit
Max afvoer/uur	m ³ /uur	14	9
Max afvoer/dag	m ³ /24-uur	194	104
Jaarlijkse verwachte waterafvoer	m ³ /jaar	9126	

Met de genoemde concentratiefactor van ca 20 betekent dit een **aanvoer van drinkwater** hiervoor van **182.520 m³/jaar**.

De cijfers voor de gebruikte hoeveelheid afvalwater in de aanvraag bij de provincie NH blijken opeens echter fors af te wijken van die in de eerder ingediende aanvraag bij de gemeente Hollands Kroon. Deze cijfers staan vermeld in tabel 6 hieronder.

**Tabel 6. Cijfers afvalwater in voor aanvraag bij de Provincie NH
(Bron: ARUP-rapport 13 april 2022)**

Vuil proceswater	eenheid	Generatoren Aan	Generatoren Uit
Max afvoer/uur	m ³ /uur	7.3	6
Max afvoer/dag	m ³ /dag	63.4	46.7
Jaarlijkse verwachte waterafvoer	m ³ / jaar	128	

Met genoemde concentratieverhoging van stoffen in het afvalwater van ca 20 uit tabel 4 is de te verwachten **hoeveelheid drinkwater**, die hierbij aangevoerd wordt volgens deze cijfers opeens **gedaald naar 2.560m³/jr**. Dat is een afname met een factor 70 ten opzichte van de aanvraag bij de gemeente Hollands Kroon.

Een daling in het gebruik van drinkwater voor koelwater met een factor van ruim 70 komt ons erg onwaarschijnlijk over en roept vraagtekens op over het realiteitsgehalte van deze plotselinge wijziging in de berekening van het drinkwatergebruik.

Op de redenen waarom de cijfers voor de afvoer in tabel 6 opeens afwijken van die in tabel 5 worden in het ARUP-rapport van 13 april 2022 helaas niet duidelijk in gegaan.

Daarvoor moet te rade gegaan worden bij de MER-beoordeling Datacenter Middenmeer AMS 13-14 van 29 juli 2021. Daarin wordt namelijk gesteld dat de datacenters AMS13 en AMS14 direct zullen worden gekoeld met buitenlucht:

“De datahallen worden direct gekoeld met buitenlucht. Het aangezogen debiet is variabel, afhankelijk van de koelvraag, luchttemperatuur en luchtvochtigheid. Als de buitenlucht warmer is dan 29,4°C wordt gebruik gemaakt van adiabatische (verdampings-)koeling. Bij koud en droog weer wordt de toevoerlucht in de luchtbehandelingskasten bevochtigd door water te verdampen in de luchtstroom. De toevoerlucht wordt tevens voorverwarmd met een deel van de warme afvoerlucht. Hiermee wordt de minimaal gewenste luchtvochtigheidsgehalte in de datahallen gerealiseerd en wordt voorkomen dat de datahallen teveel afkoelen.” ¹³¹

Bij dit voornemen van de aanvrager om een dergelijk koelsysteem op deze locatie toe te passen valt echter wel een heel stevige kanttekening te maken. Het gebied Agriport in Hollands Kroon, waar de locatie voor dit datacenter onder valt, valt volgens gegevens uit de ISO 9223-norm namelijk in een “atmosferische corrosieklasse” C4. ^[4] Dat betekent dat datacenters, die worden gevestigd op deze locatie kans lopen op hoge corrosie van leidingsystemen, installaties en ICT apparatuur als die direct in aanraking komen met buitenlucht uit die omgeving. Dat is naar onze mening bij het gebruik van directe koeling met buitenlucht bij uitstek het geval.

Dit risico bij vestiging van een datacenter met het hierboven beschreven koelsysteem op een zo corrosiegevoelige locatie, wordt bevestigd in een recent onderzoek, uitgevoerd in opdracht van het ministerie van Economische Zaken en Klimaat getiteld ‘Besparingsopties in datacentra en serverruimten 2021 en 2025’ (RVO, 12 oktober 2020) van Certios B.V. In dit rapport worden meerdere nadelen van toepassing van directe verdampingskoeling genoemd, waaronder de volgende:

“Een ander nadeel is dat dergelijke systemen gevoelig zijn voor luchtvervuiling. In Nederland staan zeer veel datacentra dicht bij zee en bevat de buitenlucht ook zouten in de vorm van fijnstof. Directe luchtkoeling resulteert in dergelijke gevallen in corrosie in zowel de ICT-apparatuur als ook in de elektrische installaties.” ^[5]

We hebben daarom alleen al op grond van de grote risico’s op corrosie van vitale onderdelen van het datacenter bij toepassing van dit koelsysteem, de nodige vraagtekens bij het realiteitsgehalte van toepassing van het direct koelsysteem met buitenlucht, dat in deze aanvraag als het toe te passen koelsysteem wordt gepresenteerd.

Daarnaast geeft genoemd rapport aan:

“Hoewel dit (het toepassen van een direct koelsysteem met buitenlucht, RDW) een buitengewoon efficiënte aanpak is, is er ook een nadeel. Doordat de afgevoerde warmte een relatief lage temperatuur heeft en door lucht wordt gedragen, wordt het enorm moeilijk om deze warmte terug te winnen voor hergebruik.”

Als nu al duidelijk is dat dit type koelsysteem op de betreffende locatie ongeschikt is om te worden toegepast, door de grote corrosieproblemen die in vitale onderdelen van het datacenter zullen ontstaan, en er met dat koelsysteem nauwelijks warmte meer kan worden teruggewonnen, ligt het voor de hand dat dit type koelsysteem, na vergunningverlening, in de praktijk toch niet zal worden toegepast.

Dat betekent volgens ons dat er de nodige vraagtekens gezet dienen te worden bij de representativiteit van de in tabel 6 gepresenteerde cijfers voor de daadwerkelijk te verwachten afvoer van vuil water en daarmee samenhangende toevoer van drinkwater voor het toe te passen koelsysteem. De cijfers uit tabel 3 suggereren namelijk een ruim 70 maal lagere afvoer van vuil water (en daarmee ook een ruim 70 maal lagere aanvoer van drinkwater) dan de cijfers uit tabel 5 van een gangbaar koelsysteem.

We zijn dan ook van mening dat de in tabel 6 gepresenteerde cijfers voor het afvalwater, geen reëel beeld geven van de daadwerkelijk te verwachten afvoer van water uit het koelsysteem. Dit omdat deze cijfers gebaseerd zijn op de veronderstelling dat, na vergunningverlening, een systeem van direct koelen met behulp van buitenlucht voor dit datacenter zal worden toegepast.

Die veronderstelling is, gezien de risico's voor datacenterinstallaties en -apparatuur op corrosie die aan toepassing van een dergelijk koelsysteem verbonden zijn, naar ons idee irreëel.

De gebruikte cijfers uit tabel 6 zijn dan ook niet geschikt om tot een goed oordeel over de omgevingsvergunning voor dit datacenter te kunnen komen, omdat die gebaseerd zijn op een niet te verwachten toepassing van een direct koelsysteem met buitenlucht voor dit datacenter. Daarmee wordt een verkeerde voorstelling geschetst van de af te voeren hoeveelheid vuil water van het koelwatersysteem. Die hoeveelheid zal bij toepassing van een alternatief koelwatersysteem zeer veel hoger uitkomen.

Verzoek

We verzoeken u dan ook om de vergunningaanvraag niet te honoreren, omdat daarin sprake is van een toe te passen koelsysteem dat bij eventuele vergunningverlening in de praktijk niet zal worden toegepast. Daarmee wordt een beeld gegeven van de afvoer van vuil water en daarmee ook van de aanvoer van drinkwater voor koeling van het datacenter dat naar ons idee een zware onderschatting is werkelijke afvoer van vuil water en de aanvoer van drinkwater, die in werkelijkheid zal plaats vinden.

Tot slot merken we op dat het datacenter in geval van een calamiteit in de directe omgeving, zoals bijvoorbeeld een brand, van de buitenlucht dient te kunnen worden afgesloten en volledig over dient te kunnen gaan op mechanische (compressor-)koeling. Volgens de voor de vergunningaanvraag opgestelde BBT-beoordeling van ERM Nederland B.V. van 26 november 2021, is daarvan echter geen sprake. Die vermeldt namelijk:

“De huidige koeloplossing is gebaseerd op een adiabatische oplossing (geen compressoren)”.¹⁶¹

Verzoek

Ook vanwege het ontbreken van de aanwezigheid van mechanische compressorkoeling, waardoor bij uitbreken van brand in de omgeving het datacenter niet volledig van de buitenlucht kan worden afgesloten, verzoeken we u om de vergunningsaanvraag om veiligheidsredenen op dit punt niet te honoreren.

Bronnen

- [1] 15-12_Afvalwater-V4-NL.pdf
dossier aanvraag omgevingsvergunning bij Hollands Kroon, januari 2019
- [2] Afvoer afvalwater.pdf
dossier aanvraag omgevingsvergunning bij de Provincie Noord-Holland/ODNZKG, 3 aug.2021
- [3] MER-beoordelingsbesluit.pdf
dossier aanvraag omgevingsvergunning bij de Provincie Noord-Holland/ODNZKG, 3 aug. 2021
- [4] <https://www.nen.nl/nen-en-iso-9223-2012-en-168133>
- [5] Publicatie RVO “Besparingsopties in datacentra en serverruimten 2021 en 2025”
<https://www.rvo.nl/sites/default/files/2021/06/besparingsopties-in-datacentra-en-serverruimten-2021-en-2025.pdf>
- [6] Best Beschikbare Technieken _BBT_.pdf
dossier vergunning aanvraag Provincie Noord-Holland/ODNZK

Lutjewinkel, 27 juli 2022

Namens de Stichting Red de Wieringermeer

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

Tel. [Redacted]